

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Czajkowski (przewodniczący)

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi T. K.

na przewlekłość postępowania w postępowaniu dyscyplinarnym sędziego sądu powszechnego w sprawie [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 maja 2019 r.

- 1. skargę pozostawia bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia T. K. od wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W dniu 9 sierpnia 2018 r. sędzia Sądu Rejonowego w O. - T. K. wniósł skargę na przewlekłość postępowania w postępowaniu dyscyplinarnym w sprawie [...] prowadzonym przeciwko niemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w O.

W skardze tej wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy,
2. zasądzenia sumy pieniężnej w kwocie 20.000 zł na jego rzecz od Skarbu Państwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy o z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75) – dalej: ustawa z 17 czerwca 2004 r. – w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Oznacza to, że z mocy powołanego wyżej przepisu w sytuacji niedopuszczalności skargi, zastosowanie ma art. 430 § 1 k.p.k. obligujący do jej pozostawienia bez rozpoznania. Sytuacja ta zachodzi w niniejszej sprawie.

Jak wynika z treści pisma inicjującego niniejsze postępowanie, sędzia T. K. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie prowadzonego wobec niego postępowania dyscyplinarnego. Należy natomiast stwierdzić, iż art. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie. Postępowanie dyscyplinarne sędziów sądów powszechnych nie zostało wymienione w żadnym z punktów art. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r., a to powoduje, że skarga sędziego T. K. musi być uznana za niedopuszczalną z mocy ustawy. Stanowisko co do zamkniętego katalogu spraw, w których może być wniesiona skarga na przewlekłość postępowania od dawna prezentowane jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., KSP z 9 stycznia 2017 r., KSP 21/17, z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16). Należy przy tym podkreślić, iż Sąd Najwyższy dokonując wykładni art. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. wskazywał także na niedopuszczalność postępowania, o którym mowa w tej ustawie w sytuacji, kiedy przedmiotem kontroli sprawności postępowania miałyby być postępowanie dyscyplinarne sędziów sądów powszechnych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 maja 2005 r., KSP 1/05, z 30 marca 2009 r., KSP 2/09). W aktualnym stanie prawnym nie ma powodów do odstąpienia od stanowiska wyrażonego w powołanych orzeczeniach. Choć w postępowaniu dyscyplinarnym sędziów sądów powszechnych stosuje się

odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, nie oznacza to, że postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem karnym, a to postępowanie karne, a nie postępowanie dyscyplinarne sędziów sądów powszechnych wymienione zostało w art. 3 pkt 4 ustawy z 17 czerwca 2004 r. W konsekwencji, z mocy art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. skargę sędziego T. K. należało pozostawić bez rozpoznania.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.